

Nedsættelse af en 5—6 Millioner Kr., som den, der er vedtagen i det andet Ting, og der kunde ikke være Tale om, at dette Ting her vilde gaa ind paa saa betydelige, store, væsentlige Nedsættelser paa de finansielle Toldsatser, naar man ikke fik Kompensation derfor, saa derfor mener jeg rigtignok, at hvis det er et Ønske hos det ærede Medlem, at de to Love skulle skilles ad, bliver det et fromt Ønske, det vil der ikke komme noget ud af.

Over for den højtærede Minister skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Den højtærede Minister ytrede først, at han erkendte, at der fra Landstingets Side var vist Imødekommen i de Forslag, her forelå, men han føjede til og understregede det, at han beklagede, at Landstinget ikke var gaaet videre. Jeg vil dertil sige, at jeg er noget overrasket over at høre denne Udtalelse i Forbindelse med, at den højtærede Minister lige i Forvejen havde udtalt, at det stod ham klart, at den endelige Afgørelse i denne Sag ikke vilde finde Sted før i et Fællesudvalg. Jeg gad dog nok vide, hvorledes man saa fra dette Tings Side, som presses meget stærkt, skulde kunne arbejde i Fællesudvalget, naar man paa Forhaand havde givet alt det fra sig, som der overhovedet kunde være Tale om at give; og naar det skal staa i Forbindelse med Beklagelsen over, at vi ikke ere gaaede videre, vil det sige, at vi skulde paa Forhaand give det fra os, hvorom vi kunde komme til en Overenskomst med det andet Ting — og det erkender jeg, der kan være Tale om, vi ere fremdeles villige til en Forhandling.

Den højtærede Minister udtalte dernæst en Anke mod en Ytring i Betænkningen, og det forekommer mig, at den højtærede Minister gjorde sig endogsaa Umage for at finde et stærkt Udtryk for det forkerte, der var deri, det var ikke blot ikke rigtigt, men aldeles urigtigt. Det var den Bemærkning, hvori vi havde talt om, hvad den tidligere Regering og Landstinget havde fastholdt, nemlig, at der i Hovedsagen skulde tilvejebringes Kompensation for Nedsættelser af Toldsatser paa selve Toldloven. Den højtærede Minister nævnede saa et eneste Eksempel paa, at man har fraveget denne Grundsætning; det er den bekendte Sag med Ølskatten og Sukkeret, vel at mærke en Sag, som jo staa i en ganske særlig Forbindelse med Beskyttelsen for den danske Sukkerindustri, og hvor der jo altsaa meget naturligt kunde være Tale om, at man tog Hensyn, som man ellers ikke vilde tage. Men i øvrigt er Sagen ganske klar,

og i Modsætning til, hvad den højtærede Minister sagde, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, hvad der her staa, og hvis ærede Medlemmer ville gennemlæse tidligere Toldbehandlinger — det er selvfølgelig dertil, der er sigtet, der er selvfølgelig sigtet til de Tilfælde, hvor man har haft til samlet Overvejelse den hele Toldsag — ville de sikkert give mig Ret, naar jeg fastholder, at der har det været Meningen at forlange Kompensation paa Toldloven, og det har altid været fastholdt, saa jeg tror ikke, der er nogen Anledning til at opholde sig over den Bemærkning, der er fremsat i Betænkningen.

Madsen-Mygdal: Jeg maa endnu en Gang lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed over for enkelte Bemærkninger af den sidste ærede Taler. Han tillod sig at betegne mine Ytringer om Udvalgsbehandlingen i denne Sag som affekterede. Jeg henstiller trøstigt til ærede Medlemmer af dette høje Ting, om de Udtalelser, jeg kom frem med, kunne betegnes som affekterede, naar jeg sagde, hvad ogsaa det ærede Medlem selv bekræftede, at der faktisk ikke er foregaaet nogen som helst Behandling af denne Sag i Udvalget ud over dette, at Udvalget er bleven konstitueret, og at Flertallet har afgivet sin foreløbige Betænkning. Der er hverken valgt Ordfører eller foregaaet nogen Konference med Ministeren eller forhandlet om noget som helst, og saa skulde mine Udtalelser i den Retning være affekterede! Nej, det forekommer mig, at de ere fuldstændig paa sin Plads. Det ærede Medlem sagde, at der var ingen Grund til at sammenkalde Udvalget, thi jeg og mine Meningsfæller vilde jo ingen som helst Forandring. Det ærede Medlem har ikke en Gang haft Lejlighed til at høre nogen Udtalelse i saa Henseende. Han slutter maaske fra i Fjor, han ved jo, at vor Opfattelse er den, at vi paa det nuværende Trin stille os paa Folketingets Affattelse, men at det skulde betyde, at vi ikke vilde være med til nogen som helst Forandring, det har det ærede Medlem paa ingen Maade Ret til at sige, det maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Men selv om saa var, maa vi jo dog have Ret til at være med til at behandle Flertallets Ændringsforslag, vi maa dog have Ret til at prøve Rækkevidden af de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, og det kan paa ingen Maade være paa sin Plads, at Flertallet kommer med disse Ændringsforslag og Betænkningen Dagen før, man ønsker Sagen